

גנזי מלכים

לקי

גנזים ציצים ופרחים על פרשיות השבוע
משולחנם ומשנתם של רבותינו חכמי תימן זיע"א

פרשת מסעי - דברים חזון
גליון ה'

חדש במאורות

בית ההוראה העולמי לקהילות קודש תימן
בראשות מרנן ורבנן שליט"א

תובנות בפרשה

במשנת הגאון רבינו יוסף צובירי זצ"ל
לרגל יומא דהילולא

ימי בין המצרים

בי"ז בתמוז נשתברו הלוחות, שהרי בששה בסיוון ניתנה תורה, ובשבעה בסיוון עלה משה לרקיע לקבל הלוחות, והיה שם ארבעים יום, וכשנגמרו ארבעים היום, היינו בי"ז בתמוז, ירד וראה שעשו ישראל את העגל ושיבר הלוחות, והיה יום של צער גדול.

שבאותו היום עלה ים אוקיינוס כדי לשטוף את העולם. וכשראה משה כך, לקח מיד את העגל ושרפו וטחנו ושמו במים, ועמד משה ואמר לים: "מה אתה רוצה להציף את העולם". אמר לו הים: "אין העולם מתקיים אלא בזכות התורה, וישראל בגדו בה". אמר לו משה: "כל מה שעשו אני מוסר לך". והוא לקח אפר העגל וזרה אותו על פני המים, ולא עוד אלא שנפלו כמה אלפים מישראל, וכל זה לא הועיל, ולא נח הים מזעפו. עד שבא משה, והשקה מן המים האלה לישראל, ובזה נח הים מזעפו.

מלבד זה, נגזר על ישראל שיהיה עליהם שיעבוד מלכויות, ויהיה מיתה בישראל, שאילו לא נשתברו הלוחות, לא הייתה לשום אומה שליטה על ישראל, ולא הייתה בהם מיתה. וזהו שנאמר "והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות" - אל תקרי חרות אלא חירות. היינו, אם לא היו הלוחות משתברות היו בני חורין מן המלכויות וממלאך המוות.

ועוד פורענות אירעה ביום זה, שבטל קרבן התמיד. שהיו מקריבין כל יום ב' כבשים, אחד בשחר והשני בין הערבים, האחד כדי לכפר על עוונות ישראל שחטאו בלילה והשני על העבירות שחטאו ביום, ובזה היו ישראל ישנים בלי חטא. וכשהקיף האויב את ירושלים, היו מקריבים הקרבנות שהיו בירושלים. אך בי"ז בתמוז בטל התמיד, שלא היה עוד בירושלים דבר להקריב, ולא היו יכולים לצאת ולבוא כדי לקנות בחוץ, וכשבטל התמיד גבר האויב וחרבה ירושלים.

וכן אירע בחרבן בית שני. שהיו שני אחים, הורקנוס ואריסטובלוס, וכשמת אביהם המלך צווה להמליך את אשתו במקומו, ולהעמיד את הורקנוס לכהן גדול, ומלכה אשתו במקומו. ומינתה את הורקנוס בנה לכהן גדול, וכשמתה המלכה פרץ ריב בין שני האחים אודות המלוכה, וניצח הורקנוס. אחר כך התערבו אנשים ועשו פשרה, שהורקנוס יהיה הכהן ואריסטובלוס יהיה המלך. וכך נהגו זמן מועט. אחר כך נתח רט הורקנוס ולחם על המלוכה, והיו קרבות והרג רב, ולקח לצידו את טיטוס, ובא מרומי לירושלים בחיל כבד וערך מצור על העיר ירושלים. והיה הורקנוס מבפנים ואריסטובלוס מבחוץ עם צבאות הרומיים.

וכיוון שלא נשארו בפנים בהמות לקרבנות, היו מורידים כל יום דרך החומה סל דיגרים, והיו נותנים להם שני כבשים. וכך נהגו ימים רבים. יום אחד, אמר להם זקן אחד רשע שהיה יודע בחכמה של דיבור יווני, שהיה מדבר בלשון סתומה ביותר, ומעטים הבינו את דבריו. ואמר לטיטוס (זה שבא לעזור להורקנוס), כל זמן שהם מוסיפים להקטיר תמידין, לא תוכל לנצח אותם. למחרת הורידו סל מלא דיגרים כדרכם, והם שמו בתוכו חזיר. באותה שעה, נזדעזעה ירושלים ד' מאות פרסה על ד' מאות פרסה, וכשלא הקריבו קרבן, נמסרה העיר ירושלים לידי האויב.

והפורענות השלישית שאירעה בי"ז בתמוז, שנבקעה העיר, והאויבים נכנסו לשם. והפורענות הרביעית, שהארור אפוסטמוס שרף את התורה. והפורענות החמישית, שמנשה נתן שקץ משומם בהיכל אלהינו.

(עץ יוסף)

לקראת ימי בין המצרים ותשעה באב, ניתן יהיה להאזין בקו המאורות - הקו העולמי ליהדות תימן, לשלוחה מיוחדת של כל שיעורי רבני תימן בהלכה ובאגדה בענייני בין המצרים ותשעה באב, וכן לתפילות קינות ופיוטים. להאזנה חייגו כעת: *8416 שלוחה 2.

כמו כן, רבני קו ההלכה הארצי 'המאורות' זמינים בכל שעות היממה לכל שאלה בענייני הלכות ומנהגי ימי בין המצרים ותשעה באב. חייגו כעת למספר הנ"ל, שלוחה 1.

שאלות ותשובות

משולחנם של רבני בית ההוראה שליט"א

בדין נעימות רקע בימי בין המצרים
מאת הגאון רבי איתמר הלוי מחפוד שליט"א
דומ"ץ חוקת משפט וראש כולל תפילה למשה

שאלה: רצינו לדעת, בזמן ההמתנה למענה ההלכה על ידי הרבנים, ישנה נעימת רקע יפה ומכובדת. והשאלה היא, אם יש מניעה להשמיע את הנעימה הזו - בימי בין המצרים. כמו כן, יש לנו בנתב שיחות הראשי של המערכת, נעימת רקע. והשאלה היא כנ"ל.

תשובה: נעימת מוזיקת רקע שקטה שאינה מביאה לידי קוד, מותרת, דאין לך בו אלא חידושו, "ריקודים ומחולות". ועיין בהליכות שלמה (מועדים פרק י"ד ה"ג) שכתב וז"ל: "השירה שנוהגים בה איסור בימי בין המצרים, אינה אלא מסוג השירים המעוררים לריקוד". ועיין שם בהערה אות ה', שנכון להימנע וכדאי הוא בית אלוהינו וכו'.

אבל נראה דדוקא היכן שבא בשביל לשמוע מוזיקה, משא"כ כאן שאין בכוננתו לשמוע שירים, ואינו אלא להנעים את השלייה עד שיתפנה הרב המשיב.

ובכלל, איסור שמיעת כלי זמר הנזכר בשולחן ערוך (סימן תק"ס סעיף ג') קיל לאינשי האינדא, וכנראה הוא משום ה' רופפות העצבים וגודל הטרגדיות שאדם שומע בכל שבוע, ואינו בשביל לשמוח, אלא בשביל לא להיות בדיכאון ובמרה שחורה. דבדורות הקודמים חרף הקשיים הרבים וכו', אעפ"כ נפשם היתה איתנה וחזקה, וזה בגלל האמונה הפשוטה שפי עמה בלבבות, משא"כ האינדא, כל דבר קטן מיפר את שלוות הנפש וכו'.

(המשך בעמוד 3)

רבני קו ההלכה הארצי 'המאורות' זמינים בכל שעות היממה

לכל שאלה בענייני הלכות ומנהגי ימי בין המצרים ותשעה באב חייגו כעת: *8416 שלוחה 1

הפרשה ולקחה

במשנת הגאון רבינו שלמה קורח זצ"ל

פתגמי אורייתא

ציצים ופרחים בפרשיות השבוע
במשנת רבותינו זיע"א

יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים

ה' אֱלֹהֵיכֶם הֲרַבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב (א, י').

בהבנת פסוק זה, יש לשאול, וכי ככוכבי השמים היו באותו היום, והלא לא היו אלא שישים ריבוא, אם כן מה הפירוש "והנכם היום". ורש"י פירש, הנכם משולים כיום, קיימים לעולם כחמה וכלבנה וככוכבים, עד כאן. ועדיין יש להבין, מהו "לרוב", אם אכן בא לומר שאנו קיימים לעולם. ועוד, מה שייך שיברך "יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים", היה צריך לומר "ותהיו חיים וקיימים לעולם", וכיון שקיימים הכוכבים לעולם, מה תוספת לעולם ב"יוסף ה' עליכם". ואף על פי שאפשר היה לחלק את הפסוק לשנים ולומר, מה שבירכם יוסף וכו', היינו על תחילת הפסוק בו נאמר הַרְבָּה אתכם.

והנה, אם אכן הייתה מתקיימת ברכת משה רבינו, היו צריכים עם ישראל להיות כשני מליארד איש, אלא שבחטאינו מיעטנו עצמינו. ומכאן כל צרותינו, רח"ל. ואף על פי שאפשר לפרש, שגם הנולדים והמתים שבכל דור ודור שנה ושנה בכלל החשבון. אבל הנה מפורש בפסוק, באומרו, "היום", וכן "ככם", היינו כפי המספר שאתם מצויים וחיים בו.

ועוד יותר, כיון שבירך אותם, "יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים", הלא בודאי יהיו יותר מן הכוכבים. וכבר כתבתי בחיי בורי שפת מלך על הרמב"ם עפ"י הגמרא בברכות, שהם מאה מליארד של כוכבים. והלא לא הובטח אברהם אבינו אלא שיהיו ככוכבי השמים.

ועל כרחק, עומק הנכתב בדבר על כל מה שאמרו רבותי נו, דברה תורה לשון הבאי או גוזמא. ולקמן א', כ"ח. נאמר, "ערים גדולות ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם", ועיין שם פירוש רש"י מהספרי, דיברו הכתובים בלשון הבאי. ופירוש הדבר, שכל התורה נאמרת בבחינת קול ה' בהדר, ועל כן רמזו "דרכיה דרכי נועם". אבל במקומות שזכרו בדרך גוזמא הוא בבחינת "קול ה' בכח".

ונטוע במילות אלה פלאי פלאות של חכמה, וכפי שכבר הזכרתי דברי הרמב"ם בפרק חלק שאין הבדל בין פסוק "שמע ישראל" לפסוק "ותמנע היתה פילגש", כיון שיצא מפי הקב"ה הרי כל דיבור ודיבור יש בו פלאי פלאות.

ועוד, דאילו זכו ישראל היו פרים ורבים ומתפשטים על כל העולם, ודוחקים אומות העולם או מגיירים אותם, וממילא היו ישראל על כל כדור הארץ. אלא שבעוונותינו הרבים ביי דינו מיעטנו עצמנו. (עיין בחיבורי הנקרא "יש בורא עולם", במאמר חצי מליארד נאבדו במשך השנים, היינו גם מן המעט, נאבד מהם).

(חכמה קדומה)

לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו

הגאון רבינו שלמה טביב זצ"ל, ביאר כי מפסוק זה מבואר, שבזכות מצות המילה יצאו בני ישראל ממצרים. "לחודש הראשון ממחרת הפסח יצאו" - ראשי תיבות "המילה". שעל ידי מצות המילה יצאו משעבוד מצרים. וזהו שנאמר "ביד רמה" - שעל ידי הרמת הסכין למול ולקיים מצות מילה, יצאו ממצרים. (ביד) "רמה לעיני כל מצרים" - סופי תיבות מילה. לפי שהייתה מצוה חביבה בעיתה, ואז נעשה פסח, פתח גאולה לה רים קרן ישראל, ואויביהם כלו ונפלו, ואז ומצרים היו מקברים את אשר הכה ה' בהם. (חכמת שלמה)

לבני דודיהן לנשים

תובנה מעניינת עורר הגאון רבינו שלמה בדיחי זצ"ל, כי מכאן למדים שעל האדם לישא אשה דווקא מקרובותיו ובני משפחתו, וזו לשון קדשו: "לבני דודיהן לנשים" - ראשי תיבות "לדל". ומכאן ילמד האדם לישא אשה מקרוביו, שהרי אבותינו הקדור שים, לא רצו לישא נשים אלא ממשפחתם, שנאמר: "אם לא אל בית אבי תלך ואל מש-פחתי, ולקחת אשה לבני" (בראשית כ"ד, ל"ח). וכן הוא אומר: "ומבשרך לא תתעלם" (ישעיה, נ"ח, ז'). ואפילו הם דלים, או הוא או היא, אל יפנו אל העושר, ואל תהי קלה ומאוסה בעיניו, שהרי אמרו רבותינו ז"ל, "בנות ישראל נאות הן, אלא שהעניות מנוול-תן" (נדרים ס"ו ע"א). וזהו ראשי תיבות לדל, כי העושר והכבוד מלפני ה', ובידו לגדל ולחזק לכל, עד כאן דבריו המאלפים.

(עולת שלמה)

אלה הדברים אשר דבר משה

הגאון רבינו יעיש קוריני זצ"ל, ביאר כי מנין תיבות הפסוק הראשון בפרשה, באים הם לרמז על ימי בין המצרים, שהרי לעולם פרשת דברים תחול בימים אלו. שהנה תיבות "אלה הדברים", יש בהם כ"ב תיבות, לעומת כ"א יום שבין המצרים, והיום הנוסף, הוא יום תשעה באב.

(מחמדי שמים)

הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואנשים בראשיכם

הגאון רבינו שלמה קורח זצ"ל הצביע על דברי רש"י כאן שפירש, "וידועים לשבטיכם" - שהם ניכרים לכם, שאם בא לפני מעוטף בטליתו, איני יודע מי הוא, ומאיזה שבט הוא, ואם הגון הוא וכו', עד כאן. כלומר, אף על פי שבא לפני מעוטף בטליתו, איני יודע מי הוא. מכאן למד הגאון זצ"ל, שאין היהדות פולחן, ואין המעשה החיצוני מלמד על האדם דבר. אלא אך ורק ממידותיו והנהגותיו הפנימיות אתה למד על מהותו של האדם, והם העיקר. ועוד, שהנה נאמר "ותענו ותאמרו אלי חטאנו לה' אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו ה'" (פסוק מ"א), וכן נאמר "ויאמר ה' אלי אמור להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם וכו'" (פסוק מ"ב). וכבר ידוע שהמרו את פי ה' ועלו, וכל זאת לאחר שהתוודו "חטאנו לה'". מכאן, שכל דבריהם אלו היו מן השפה ולחוץ, ואם כן יוצא מבואר שגם על הדיבור אין לסמוך, וגם הוא כמעשה פולחן להתכסות ולכסות בו את הריק שבפנים.

(דברי תורה)

(המשך מעמוד 1)

אם מותר ליישר בשבת מפתח או מזלג
וכוס חד פעמית שנתעקמו

שאלה: האם מותר ליישר בשבת, מפתח שנתעקם קצת ואינו יכול להכניסו למנעול כך, או ליישר מזלג וכוס חד פעמית שנתעקמו. **תשובה:** בגמרא (ביצה כ"ח ע"ב) איתא דשפוד שנעקם, אסור לת' קנו ביום טוב אפילו אם פושטו בידו ואינו צריך לכלי כדי לישרו. ופירש רש"י, "שהרי יכול להשתמש בו כמו שהוא, וטרחא דלא צריך הוא". ויעויין במגן אברהם (סימן ש"מ ס"ק י"א) שכתב, דכלי שנתקלקל כגון מחט שנתעקמה אפילו מעט אסור לפושטה. וכן כתב במשנה ברורה (סימן תק"ט ס"ק ז'). ולכאורה הוא איסור של תיקון כלי, וכן מפורש ברמב"ם (הלכות יו"ט פ"ד ה"ח). וכן כתב בשו"ע הגר"ז (סימן ש"מ סעיף י"ח).

וצריך לומר, דמה שכתב רש"י שהוא אסור מצד טירחא, היינו בכה"ג שראוי הוא לשימוש אלא שאינו כל כך נוה להשתמש בו כך. ואם כן בנדון שלפנינו, שהמפתח התעקם באופן שאינו ראוי לשימושו לפתוח בו את הדלת, אסור ליישרו בשבת. וכן משקפיים שנתעקמו באופן שאינם ראויים לשימושם כלל, אסור ליישרם. אבל אם נתעקמו באופן שראויים לשימושם, אלא שאינם כל כך נוחות כתוצאה מהעיקום, אין ליישרם משום טירחא. ומכל מקום אם יכול ליישרם בקלות ללא טירחא ומאמץ כלל ולכוונם כראוי, וכן כוס חד פעמית או בקבוקי פלסטיק שנתעקמו ועדיין ראויים לשימושם, מותר ליישרם, כיון שאין בכך שום טירחא. מסקנא: מפתח שנתעקם עד שאי אפשר לפתוח בו את הדלת, וכן מזלג או משקפיים שנתעקמו באופן שאינם ראויים כך לשימוש, אסור ליישרם בשבת. ויתכן שיש בזה איסור מהתורה ואסור אף לומר לגוי ליישרם. אבל אם ראויים לשימוש, אם מיישרם בקלות ממש וללא כל מאמץ וטרחא, מותר.

שאלה: הנה מהר"ח כסאר זצוק"ל בשו"ת החיים והשלום (או"ח סימן קכ"א) דן בכיוצא בזה, בעניין כובע שנתמעך אם מותר לחזור ולסדרו, ושם כתב להחמיר בזה אפילו שאין לו כובע אחר ללבוש וכדומה, כיעו"ש. וזה לשון השואל שם, 'אם נתמעך הכובע שקורין מגבעת בשבת, אם מותר לסדרו כפי שהיה בתחילה. וגם לפעמים נמצא במקום שאין כובע אחר ללבוש, או שהכובע של חול מלוכ' לך, ואינו מכבוד השבת'. והשיבו מהר"ח כ"ש שם בהאי לישנא, 'לעניין הכובע, אין לו לסדרו כמו שהיה בתחילה, אף שהוא לובשו בשבת, ע"כ. וממה שלא חילק היה נראה שאפילו בנתמעך וראוי ללבישה, אסור, ושלא כפי שביאר הרב שליט"א בתשובה דלעיל. **תשובה:** הלשון שאין לו כובע אחר ללבושו משמע שאינו ראוי ללבישה כך כלל. וכן עיקר לדניא.

ניתן לשלוח שאלות לרבנים בכתובת מייל -
sm08830222@gmail.com

יחידי סגולה

שביבים והנהגות על גדולי הדורות

הגאון רבינו שלום יצחק הלוי זצ"ל

עלייתו של רבינו לארץ ישראל, הייתה כרוכה ומשופעת בניסים רבים. כבר בהיותו בתימן חלה במחלת כליות קשה, והיה שותת דם. הוא ביקש להתרפא ולמצוא מזור למחלתו, בידי הרופאים האנגלים שבעיר עדן. בדרכים קשות, ותוך יסורים קשים ותלאות רבות, הגיע לעדן. שם נכנס לבית החולים, אך הרופאים לא מצאו מזור למחלתו.

במכתבו לאביו, הגאון רבי יחיא זצ"ל, כותב רבינו: כי כיון שלא מצא מרפא לחליו - הוא עולה לארץ ישראל, על מנת להיטמן בעפרה. וכך הוא הפליג באניה מעדן למצרים, ומשם ליפו. בהגיעו ארצה, שכר ונטל עמו ערבי עם חמור, אשר הביאו לירושלים עיר הקודש. מיד פנה לכותל המערבי, שריד בית מקדשנו, ונשא תפילה לפני בורא העולם.

גם כאן יעצוהו לפנות לבית החולים האנגלי שבירושלים, אך גם בו, הרופאים לא יכלו להושיעו. באחד הימים, כשהוא נושא תפילה בבכי ואניה, כשעיניו זולגות דמעות, ניגשה אליו זקנה אחת מבאות הכותל, ושאלה לשלומו, ומדוע הוא ממרר בבכי. הוא סיפר לה את סיפור מחלתו, והיא הגישה לו בקבוק משקה, וצוותה עליו לשתות מן המשקה כוסית אחת בכל יום. הוא נטל את הבקבוק מיידה, והיא הלכה כלעומת שבאה לבלי שוב. כמצוּתָה נהג, והתמיד לשתות כוסית אחת מן הבקבוק בכל יום.

למרבה הפלא, כעבור ימים שבה אליו רוחו, והוא נרפא מחליו. מאז חי בארץ ישראל כחמישים שנה, בלא לחוש שום כאב או צער בכליותיו. עשרות שנים לאחר מכן, בשנתו האחרונה של רבינו, החל לחוש שנית בכאבים. הוא הלך לצילומים בבית החולים, ושם כתב הרופא חוות דעת כי לא נמצא דבר, והכליות פועלות כראוי.

כעבור זמן מה התעצמו כאביו בשל דלקת חריפה, והוא נכנס שנית להתאשפז בבית החולים אצל פרופסור נודע, שהיה גדול הרופאים בארץ. בבדיקות ובצילומים שנערכו לו בפעם זו, נמצא כי כליותיו כלל אינן פועלות! הפרופסור התבטא ואמר: "אינני מבין איך הוא חי כל השנים, מאחר ומצב הכליות מעיד כי הן אכולות, ויצאו מכלל פעולה כבר לפני שנים רבות!".

בנו של רבינו סיפר לו את מעשה מחלתו, מאז עלותו ארצה, והוא הביע את תמיהתו ואמר: "הרב הזה חי בניסים גלויים מאד!" הן ביקש לקחת עמו את הצילומים, אך הוא ביקש ממנו לשמור את שני הצילומים הסותרים והמפתיעים על מצב כליותיו, כדי להציגם בפני רופאי בית החולים ותלמידיו. אלו היו מאורעות חיי, נס בתוך נס, כאיש קדוש ומורם מעם, שמלאכי ה' מלווים אותו בכל עת ובכל שעה.

מעשה בצעיר תימני, שהתיידד עם חברים לא טובים, ונגרר להשתתף בתוכנית הצגה באולם קולי נוע בתל אביב בליל שבת ר"ל. למחרת נודע הדבר לרבינו שלום. רבינו הזמינו לביתו והוכיחו בנו עם: "ידוע לי - כך אמר - שאתה בן למשפחה שומרת מסורת מדורי דורות. אין זה מכבודך לעשות מעשים כאלה. הרויך שומרי מצות ותורה ומעשים טובים ויהיה לך שם רע בעיני אלהים ואדם".

כך נהג רבינו תמיד בהוכיחו אדם, וצעיר בפרט. לא בלשון קשה ומייסרת ולא בתוכחות נוקבות בבחינת "יש בוטה כבמדקרות חרב", אלא אדרבא "ולשון חכמים מרפא", בעידוד החוטא, תוך שהוא מסביר שאין החטא מתאים לו ואין הוא מתאים לו. ודברי חכמים בנחת נשמעים. ואכן הת' חייב הצעיר לרבינו כי מקרה זה הוא ראשון ואחרון לו, וכן היה. זהו מעט מזעיר משיפולי גלימתו של רבינו הגדול זצ"ל אשר יום פטירתו חל בימים אלו, זכותו תעמוד לנו לעד.

(ספר הזכרון 'דברי שלום חכמים')

המשך מגליון קודם:

הקנאות במשנת הגאון רבינו עזריה בסיס זצ"ל:

מתוקף תפקידו כרבה של העיר ראש העין עשרות בשנים, לחם את מלחמתה של תורה במסירות נפש, כשהוא עומד על משמר קדושת השבת והצניעות. בפרט עמד על המשמר בשנים האחרונות, עם התרחבותה של העיר ראש העין, כאשר כתוצאה מכך חל שינוי בצביונה הרוחני שהיה לסמל ומופת, כעיר בה נשמרה שבת קדשנו במרחב הציבורי. כאשר היו שניסו לחלל מערות קבורה קדומות באזור ראש העין, פרסם רבינו ברבים דעת תורה נחרצת כי אסור לגעת בקצה ההר, ואף עמד בראש אסיפה דחופה שהתקיימה במעונו, יחד עם גדולי תלמידי החכמים. רבינו אף טרח לבקר במקום החפירות, למרות שהדבר עלה לו בקושי רב, והוא טיפס על הר תלול ומלא קוצים במאמצים - זאת כדי להוכיח ולברר את הדבר כשמלה, והכל כדי למנוע חילול הקודש.

אולם את כל פעולותיו עשה בדרכי נועם ובפעולות נסתרות מן העין, כך שמטרותיו למען שמירת הקדושה והטהרה הושגו במלואן - זאת מבלי לחרחור ריב ומדון ולהבעיר את אש המחלוקת, אלא תוך שמירת השלום והאחוה בעיר.

כינוס הרבנים בבית הגר"ע בסיס זצ"ל
להצלת מערות הקבורה בעיר ראש העין

הילולא הצדיקיא

"יעלוזו חסידים בכבוד, ירננו על משכבותם" צדיקים אפילו בקבר מרננים הם בדברי תורה.

(עפ"י ברכות ס"ד ע"א).

"שומר ה' את כל אוהביו" -

את לרבות שבזכות הצדיקים שאצלו, הקב"ה שומר גם אחרים שאינם ראויים.

(עפ"י עץ חיים חלק א' דף ט' ע"ב).

רבי יחיא ב"ר יעקב צאלח זצ"ל,

מגדולי רבני צנעא, בעל מקור חיים ועוד. כ"ו תמוז ה'תרי"ז.

רבי שלום ב"ר יחיא יצחק הלוי זצ"ל,

ראש רבני תימן בא"י, מחבר שו"ת דברי חכמים ועוד - כ"ו תמוז ה'תשל"ג.

רבי שלום ב"ר שלום נגאר זצ"ל,

מרבני אלקפלה נפת סוואדיה - כ"ט תמוז ה'תשמ"מ.

רבי יוסף ב"ר יעקב צובירי זצ"ל,

רבם של יהודי תימן ת"א יפו והסביבה, מחבר שו"ת ויצבור יוסף בר ד"כ, כנסת הגדולה ועוד - ב' מנחם אב ה'תש"ס.

רבי נסים ב"ר נסים רצאבי זצ"ל,

ראב"ד רצאבה ובעל אור הנר ו' מנחם אב ה'תשנ"ב.

רבי זכריה ב"ר יחיא משה חייט זצ"ל,

רב מושב זבדיאל - ט' מנחם אב ה'תשל"ט. (עפ"י 'שערי שלמה' מאת הרה"ג רבי אלמוג שלמה אכלופי שליט"א)

מכון המאורות

ארגון כינוסים ושיעורי תורה בארץ הקודש

קו המאורות הקו העולמי ליהדות תימן

בית הוראה ארצי

הוצאת ספרי רבותי

בתי מדרש לתורה והוראה

ת.ד. 99 בני ברק / טל: 5-8888-30-03 / פקס: 1533-6167808

הודעה חשובה!

המעוניינים להקדיש את הגליון לעילוי נשמת, רפואה שלימה, הצלחה וכו', וכן המעוניינים לסייע בהפצת הגליון באיזור מגוריהם, יפנו למערכת הגליון.

הודעה משמחת

קרו מלגות "חלקינו בתורתך"

ציבור האברכים ובחורי השיבות דקהילות קודש תימן מזמנים לשלוח מאמרי חידושי תורה לתחרות הגדולה והמיוחדת לעידוד כתיבת חידושי של קרו "חלקינו בתורתך" שעל ידי ישיבות "מטה לוי" **שוראשות מורינו הגה"צ רבי אבנר עפג'ין שליט"א**

אברכים ובחורי השיבות הגדולות ישלחו מאמרי "חבורות" בסוגיות הנלמדות בהיכלי הישיבות ובחורי השיבות הקטנות בלבד יוכלו לשלוח גם הערות והארות למדניות קצרות בלבד בסוגיות הנלמדות בישיבות.

כל בחור השולח חידושי יזכה במלגה מכובדת בסיים התחרות

התחרות יבדק על ידי אברכים מלמדי תמים מופלגים ועל צבאם ועדת הרבנים המיוחדת הגאון רבי **מנחם שמואלי שליט"א** ראש ישיבת עטרת יואל הגאון רבי **מרדכי ברזילי שליט"א** מרבני קהילת חניכי הישיבות בני ברק הגאון רבי **יורם טרי שליט"א** אב"ד קרית ספר הגאון רבי **בנוך עוקשי שליט"א** ראש כולל "עץ חיים" ורב קהילת בני התורה אלעד

החבורות המצוינות ביותר יזכו במלגות גבוהות כדלהלן:

<p>הפרסים לאברכים ובחורי השיבות הגדולות:</p> <p>מקום ראשון - 10,000 ₪</p> <p>מקום שני (שני מקומות) - 7,000 ₪</p> <p>מקום שלישי (שלושה מקומות) - 5,000 ₪</p>	<p>הפרסים לבחורי השיבות הקטנות:</p> <p>מקום ראשון - 5,000 ₪</p> <p>מקום שני (שני מקומות) - 3,000 ₪</p> <p>מקום שלישי (שלושה מקומות) - 2,000 ₪</p>
--	--

אברכים ובחורי ישי"ג ישלחו מאמר בן ארבעה עמודים לפחות | בחורי ישי"ק ישלחו מאמר בן עמוד אחד לפחות האמרים מוקלים בגופן 12 | יש לנבג בדף נפרד שם, תוכנב, תלפנ, שם ישיבה והשיעור ותספר ת.ג. | המועד האחרון לשליחת התחרות הוא - 7 באב תשע"ט

את החבורות יש לשלוח לנציגי הקהילות אשר יפורסמו בכל עיר

<p>כתובת מרכזית למשלוח</p> <p>בית ההוראה המרכזי "בני תורה" - רח' רשב"ם 19 אלעד</p>	<p>בדואר אלקטרוני</p> <p>U039092765@gmail.com - נא לציין עבור קרו המלגות</p>
--	--

טלפון לביירוטים: 0548-424616 < בין השעות 15:00-14:00

חלוקת הפרסים תערך בכנס הגדול והמפואר שיערך לכבודה של תורה אי"ה בחודש תשרי תש"פ-פרטים יבואו

את החבורות והמאמרים יש לשלוח לכתובת המערכת בפקס - 15336167808 או במייל - sm088302222@gmail.com

המרכז העולמי למורשת יהדות תימן